

[Jens Chr. Christensen.]

tigt. Vi skal ikke alene tage hensyn til beskatningsprocenten, vi skal også tage hensyn til ligningsforholdene, vi skal tage hensyn til, hvordan ejendomsbeskatningen er både i forstadskommuner og ude i de rene landkommuner, vi skal tage hensyn til, hvad den enkelte kommune yder sine borgere, og vi skal vel også tage hensyn til, hvilke indtægter den enkelte kommune har af sine forskellige indtægtsgivende værker: vandværk, elektricitetsværk, gasværk o. s. v.

Det er muligt, at det er nødvendigt på nuværende tidspunkt at gennemføre den forlængelse, som ministeren foreslår, men jeg vil dog henstille til den højtærede minister, at vi allerede i indeværende samling tager fat på de mange problemer i forbindelse med hele lovgivningen, og jeg vil klart understrege, at en betingelse for, at venstre kan medvirke til gennemførelsen af den her foreslåede udsættelse, er, at vi samtidig gennemfører den ændring, som jeg har foreslået angående de kommuner, som har en højere beskatning end de kommuner, der modtager erhvervsskat. Det kan gøres med en ganske enkelt ændring i loven, og derfor synes jeg, det ville være helt på linje med det, der er opfattelsen vistnok inden for alle kredse i det høje ting, at vi gennemfører noget sådant.

Poul Møller: Om det lovforslag, der er fremsat af den højtærede indenrigsminister om at ajourføre de satser, som gælder for de mennesker, der stadig skal betale erhvervskommunal skat, har jeg ingen bemærkninger at gøre. Mine bemærkninger skal koncentrere sig om lovforslaget om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner.

Det er jo således, at vi flere gange i de senere år har behandlet problemer vedrørende den kommunale beskatning, og den højtærede indenrigsminister er, selv om han er ny i sit embede, næppe ukendt med, at der fra kommunernes side gentagne gange er klaget over de sene tidspunkter, på hvilke disse forhold bliver behandlet i det høje ting. Det er vel således, at ingen lærer af sin forgængers erfaringer, og derfor skal den højtærede minister vel selv gøre sine erfaringer, men han burde nok alligevel have lyttet så meget til de kommunale or-

ganisationers røst, at han var kommet med dette lovforslag på et tidligere tidspunkt. Vi skal snart have kommunale valg, og folketinget må afbryde sine forhandlinger en hel uge i marts måned; der bliver derfor meget, meget kort tid til at behandle dette lovforslag. Det rimeligste må vel i det hele taget være, at det er færdigbehandlet inden de kommunale valg, også af hensyn til kommunerne, når de skal fastsætte deres skatteprocent og udskrivningsprocent, og det vil igen medføre, at den højtærede indenrigsminister stiller folketinget i noget nær en tvangssituation.

Da vi i 1958-59 i det høje ting gennemførte den lovgivning, der nu er til revision, blev det betonet fra alle sider — ikke mindst af den daværende indenrigsminister — at nu skulle man have 3 års fred og ro, for at man kunne skabe en lovgivning på grundlag af en virkelig saglig løsning af udligningssspørgsmålene dels i hovedstadsområdet, dels imellem hovedstadsområdet og omegnskommunerne og dels i andre områder, hvor en erhvervskommunal beskatning tidligere har været aktuel.

Man fik disse 3 år, men alligevel står vi i dag ved første behandling af et lovforslag, der simpelt hen er et udtryk for, at den højtærede indenrigsminister og hans ministerium har opgivet ævred i denne sag, at de intet har foretaget sig i disse 3 år, ikke er kommet et skridt ud af stedet, men simpelt hen må foreslå en 2-årig forlængelse af den ordning, der blev gennemført for 3 år siden. Det var næppe lovgivningsmagtens mening dengang.

Jeg har nok set — det skal jeg siden vende tilbage til — at den højtærede indenrigsminister nu holder taler om, hvordan problemerne skal løses; men det havde rigtignok været bedre, om disse problemer var blevet forelagt her i det høje ting, eller om man havde brugt 3 års perioden til at udforme dem så langt, at de kunne have været drøftet i folketinget. Den højtærede indenrigsminister ved jo meget vel, at der ikke i den korte tid, der bliver tilmålt folketinget at behandle dette lovforslag i, kan blive tale om, at vi her prøver at finde frem til en egentlig udligningsordning. Der kan hverken beregnes, skønnes eller forhandles tilstrækkelig indgående, heller ikke med de kommunale organisationer, til, at vi